

Askerî Terbiye

Terbiye Türkçe kaynaklarda iki anlama gelmektedir. İlk anlamı büyütmek, yetiştirmek; diğer anlamı yumuşatmak şeklindedir. Biz bu yazıda askeri eğitim üzerinde duracağımızdan ilk anlamına yoğunlaşacağız.

Askerlik ülkemizde yirmi yaşına gelmiş her erkek bireyin yerine getirmesi gereken vatani bir sorumluluktur. Niçin yirmi yaş ? Öncelikle mecburi okul okuma süresi on sekiz yaşında tamamlanır. O yaşa kadar erkek bireyler ebeveynlerinin gözetiminde hayat sürer ve üzerlerinde çok da bir sorumluluk olmaz. Lise eğitimi tamamlanıp okul süreci bittiğinde iş hayatı başlar ve erkek bireylerin karakterleri oturma sürecine girer. Belirli alışkanlıklar kazanılır. İşte bu noktada askerlik başlar. Alışılmış hayatın biraz dışında bir dünya bekler asker adaylarını. Sabah kalkma vakitleri, yapmaları gereken sorumluluklar, talimler ciddi bir disiplin ortamında gerçekleşir.

Bireylerin karakter gelişimlerinde askeriye esaslı bir değişiklik getirir. Konunun bir de şu boyutu vardır. Dünya milletlerinin en önem verdiği konuların başında ülkelerinde huzurlu ve bağımsız bir şekilde yaşamaktır. Bu ortamın oluşmasında en önemli görev askeriye'nin sağlamlığıdır. Bir ülkenin askeri yapısı ne kadar sağlam olursa dışarıya karşı gücü ve kendine güveni de o derece yüksek olur. Bu nedenle askeri ortam, askerleri her şarta ve koşula hazırlamak ister. En sıcak veya en soğuk hava şartları dahil olmak üzere biyolojik durumlar ve her türlü sıkıntının gelebileceği psikolojik ortama asker hazır olmalıdır.

Askeri antrenmanlarda bedensel gücü gerektiren ve onu geliştiren çeşitli uygulamalara gidilir. Bu da askeri biyolojik ve psikolojik olarak daha zinde hale getirir. Askerliği meslek olarak seçenlerin geçtiği terbiye ve normal askeri görevini yapan bireylerin eğitimleri de farklılık gösterir. Normal askerlik görevini tamamlayan bir birey, bedensel ve zihinsel olarak daha gelişmiş şekilde oradan ayrılır. İleriki hayatında aile sorumluluğu üstlenmeye daha hazırdır. Askeriyeye girdiği halinden daha farklı ve ağır şartları gerektiren ortamlara donanımlı hale gelir.

İnsan dünyada bir yolcudur ve bu yoldaki hedef her gün biraz daha olgunlaşmaktır. İnsan-ı kamil olma yolculuğu da denilen bu olgunluk, terbiye ile olur. İlk terbiye ailede başlar. Tasavvuf, iş dünyasındaki usta çırak ilişkisi, yaşadığımız günlük problemler de dahil hepsi bizi olgunlaştırmak yani terbiye etmek içindir denilebilir.